

Мирно банатско место Бегејци, надамак Зрењанина, са већинским румунским становништвом, ускоро ће, вероватно, бити уцртано у мапу места у којима су у неко време постојали злогласни "концентрациони логори". У ствари то је иницијатива Удруге правника "Вуковар 1991." која је добила пуну и здружну подршку, поред осталих и првог човека општине Зрењанин млађаног лигаша Александра Мартона.

У ствари не само Бегејци већ и Стајићево, такође село код Зрењанина, требало би да се "окити" једном оваквом таблом како би "места где су некада постојали концентрациони логори била истакнута спомен-обележја, како би опомињала генерације да се никада више тако нешто не понови". А да су то уистину били концентрациони логори, што се иначе, под тим подразумева, одавно би истражитељи из Хага и њихови истомишљеници (а у Зрењанину их има и, рецимо, међу бившим "отпорашима" који су касније аванзовали и винули се у локалну власт) "истражили" па и процесуирали оно што се ту збило.

Не спорећи чињеницу да је у време ратних догађања, с почетка деведесетих година, било у појединим срединама Војводине, као што су Бегејци и Стајићево, места на којима су смештани ратни заробљеници, пре свега, „зенге“, припадници паравојних формација из Хрватске који су се борили на страни "лијепе њихове" и који су протеривали, одводили у затворе, логоре и разне казамате, Србе и ине, и који су протерали бар пола милиона својих суграђана само зато што су – Срби.

Било је, сасвим сигурно и у Стајићеву и у Бегејцима и још понегде, ружних ствари, злостављања, мучења, убистава, али треба имати много храбрости и дрскости па таква места у Србији прогласити, и сложити се с таквом констатацијом, "концентрационим логорима". А треба имати још више храбрости, бар мало љубави према сопственом народу, а нимало политичке мудрости (ако није све већ унапред инструментализовано и ако се не повлаче паралеле са извињењима хрватској страни која је већ у више наврата изрекао и лидер лигаша извесни Неша – Ненад Чанак, бацајући дрвље и камење на сопствени народ, а ни овлаш не дотичући "скаутске кампове" диљем Хрватске у којима су у то време "пријатне дане" проводили, а многи се нису ни вратили – остали су заувек ту – многобројни Срби, управо они који нису успели да се склоне испред Усташких кама и реваншизма повампирене НДХ-а).

Данас Срби једва да смеју да се врате на своја вековна огњишта, а не да истичу тамо неке табле и обележја – "спомен обележја" на неком од десетина и стотина стратишта и "скаутских кампова" где су страдали они сами и њихови најближи. С друге стране у Хрватској ту и тамо процесуирају поједине који су починили, неспорне и необориво доказане, злочине над Србима. Очито се таквима не ретко гледа кроз прсте, а неки се

славе као хероји "домовинског рата". Не пропушта се прилика да се на "јавном сервису" ТВ ХРТ, у сваком часу клевећу српски народ, у целини, па и они који им се здушно извињавају, у име наводне истине, сучељавања с прошлошћу, европске будућности и којегчега још. Хрвати то, та извињења – радосно примају и прихватају подижући тужбе, за геноцид, рецимо.

А врли председник општине Зрењанин, речени Мартон, подсећа заборавне: "И тада је у Зрењанину било храбрих људи који су причали о ономе то се налазило у Стајићеву и Бегејцима. Овом подршком желимо да покажемо да смо, пре свега, људи, и да нисмо сви мислили као тадашња владајућа гарнитура... И још једном потврђује тезу коју подупиру Хрвати да су Срби то што они тврде јесу, да су лоши момци, али да је и међу њима по који бар мало бољи! А то су они који их данас подржавају и који им се "у име истине" извињавају" не тражећи ништа са свој народ, тек помало за себе саме.

И још говори у множини, у чије ли име, као да је он надлежан да брине о свему томе, да даје "благослов" и благосиља нешто такво.

Колико заиста треба самопонижења да се бар не затражи реципроцитет, да се инсистира да се обележе и она места на којима су страдали Срби, да се инсистира да се отворе архиве, да се обзнане тајне листе које спречавају многе Србе да се врате на своја огњишта... Како је то подло и ниско када неко ко појма нема о томе шта се збивало јуче и шта је узрочно последично повезано, ко не познаје ништа више од личног интереса и спремности да "ђаволу прода све" зарад личне промоције, коју и нема свој став већ се руководи демократским принципом странке у којој веселник Чанак, мути и облачи, користи и злоупотребљава и коме се, нажалост већ предуго поклања превише пажње, иако је маргиналац и губитник, који, нажалост, чини велике штете и зло. То што он и његови следбеници евентуално "не знају шта чине" није довољно да им се прогледа кроз прсте.

Нажалост, они који би требало да се баве тим послом нису очито спремни да се погледају у огледало, а и када би то учинили у одразу не би видели сопствени лик већ папирну врећу на глави неког незнанца који се стиди самог себе и својих нечасних поступака.